

fionen ønsker det, og at det er meget ønskeligt, at det kan komme til at foreligge i en saadan Form, men der er mange formildende Omstændigheder tilstede med Hensyn til Regnskabet for Bienniet 1862—64, hvoriblandt jeg ogsaa skal nævne den, at Rigsraadets Revision ikke opfattede sin Opgave paa samme Maade som nu Rigsdagens Statsrevision, og at altsaa Krigsministeriet ikke kunde være forberedt paa de Krav, som Rigsdagens Statsrevision har stillet til det. Naar man tager denne og de andre af mig anførte Omstændigheder i Betragtning, troer jeg, at man maa komme til den Erkendelse, at den haarde Dom, som har været udtalt, ikke er ganske berettiget, medens jeg, som sagt, indrømmer, at der ikke har været gjort, hvad der maatte kunde have været gjort. Jeg kan væsentligt slutte mig til de Uttringer af det ærede Sde kongevalgte Medlem (Andræ) i sidste Møde, som jeg med den ærede Formands Tilladelse vil oplæse —: „Jeg anfører . . . blot dette for at vise, at der virkelig gives en Vej at gaae mellem det: at ville have selvstændige Specialregnskaber, oplyste i de mindste Partikler, og et i Henhold dertil efter et vist Schema dannet Totalregnskab, hvilket ganske vist vilde fordre et overordentlig stort og byrdefuldt Arbejde, og saa paa den anden Side slet ikke at faae noget Regnskab.“ Der ligger ganske vist Noget imellem de to Ting, og det er denne Middelvej, som jeg troer, at det vil være hensigtsvarende at betragte, og som ogsaa vil, haaber jeg, for det nævnte forløbne Biennium tilfredsstillende det høie Thing. Naar altsaa det Ønske er blevet udtalt, at en Oversigt over Anmeldelse af de for det nævnte Biennium bevilgede Penge maatte blive tilveiebragt, skal jeg gjerne gjøre mit Bedste for at opfylde dette Ønske. En saadan Oversigt vil, haaber jeg, svare til, hvad Thinget ønsker og venter. Jeg skal derfor gjerne tiltræde det Forslag, som blev fremsat af den ærede sidste Taler, og som gik ud paa, at denne Sag henvises paantil Udvalget, med hvilket jeg da vil kunne forhandle og komme til Enighed om, hvorledes Opgaven skal opfattes, og i hvilket Omfang den vil være at løse.

Ordføreren (Svenson): Efterat dette Regnskab har været under Revision i et Aar og derefter været under Behandling i Folkethinget i omtrent et halvt Aar, og man begge Steder er kommen til det Resultat, at der ikke uden betydelige Udgifter og meget lang Tids Arbejde kan aflægges et nøjagtigt Regnskab, troede Udvalget, at der ikke for Dieblirket var Anledning til at røre ved denne Sag. Efter de Oplysninger, der ere givne her, og efter det Ønske, der er udtalt om at faae en Oversigt, der kunde vise, hvortil i Virkeligheden de under Krigen bevilgede og udgivne Summer, for hvilke der kun i det Hele som samlet Sum har været aflagt Regnskab, ere medgaaede, maa jeg ogsaa for mit Vedkommende ansee det for hensigtsmæssigt, om en saadan Oversigt kunde tilveiebringes, og at altsaa Sagen forsaavidt vises tilbage til Udvalget. Efterat have talt med de Medlemmer af Udvalget, der ere tilstede her i Salen, troer jeg at kunne udtale paa Udvalgets Vegne, at man tiltræder, at Sagen paantil tages under Behandling af dette. Dog vil dette jo imidlertid rimeligviis medføre, at der ikke i denne Samling vil komme noget Resultat, og at Sagen altsaa vil overgaae til Rigsdagens næste Samling. Det er kun dette, jeg vil gjøre opmærksom paa, at den Afstemning, som vil finde Sted her i Thinget, altsaa rimeligviis vil afgjøre det Spørgsmaal, om Sagen skal tilendebringes i denne Session eller ei.

Formanden: Jeg vil dog efter den stedsfundne Diskussion spørge den 2den Landsthingsmand for 1ste Kreds, om Forslag nu stilles til Standsning af Sagen og dens Henvisning til Udvalget.

Krieger: Ja; jeg antager, at efter hvad nu er udtalt baade fra den høitagede Krigsministers og den ærede Ordførers Side, behøver jeg ikke nærmere at motivere det.

Formanden: Der er altsaa stillet Forslag til, at denne Sags første Behandling standses, og at Sagen henvises til det i den nedsatte Udvalg. Det er dette Forslag, som nu er under Forhandling.